

Seyfridus ille in Bavaria natus & educatus à teneris annis rebus bellicis diligentem operā dedit. itaq; factū ut corporis & animi uirtutibus præditus, inter equestris ordinis uiros præstantissimus atq; rei militaris scientissimus ab omnibus habitus fuerit. Cum itaq; duo Cæsares essent lecti, Ludouicus Bauariæ, & Fridericus Austriæ duces, grauissimum bellum inter utrunque ortum fuit. In eo Ludouicus hunc Seyfridum ob maximum belli usum supremum ducem constituit, quod quidem officium is assumpsit, & strenuè administrauit. Cum enim in prato proximè Muldorff utriusque Cæsaris copiæ constitissent, iam conflicturi, ipse suos milites in opportunum locum disponit, atque ipsum Ludouicum Cæsarem, mutata ueste, prope Aquilam in acie collocauit. balistarijs etiam omnibus præcipit, ut tela sua uersus unicum Fridericum dirigant, qui alto equo insidens Cæsareis uestibus inter suos uersabatur. Ex utraque postea parte infestis animis concurritur, atq; prælium atrox & diu anceps committitur. Nam Bohemi ex parte Ludouici loco pelluntur, & pedem retrò referre incipiunt. Tum Seyfridus illico laborantibus Boemis cum quibusdam cohortibus ad id destinatis succurrit, fugientes reprimat, & in suum locum restituit. Verùm dolum etiam uirtuti adiecit. nam aciem suorum ita uertit, ut puluis in oculos & ora hostium ferreretur, & ex splendore armorum solis oppositione lumina hostium perfringerentur.